

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἔτος Β'.

Ἐν Ἀργυροπόλει τῇ 17 Μαρτίου 1907.

Ἀριθ. 54.

Η ΣΤΥΓΕΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ.

Πῶς ἀνηγγέλη τὸ φορικῶδες γεγονός—Τὸ βαρὺ
πένθος τοῦ κόσμου — Τὰ Τηλεγραφήματα.

Θλιβερώτατον τηλεγράφημα διεβιάσθη τὴν πρωΐαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου 10 Μαρτίου πρὸς τὸν κ. Σπ. Ἀρσένην ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλλον τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ δολοφονίαν τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου, τοῦ γνωστοῦ διὰ τὰς κοινωνιστικὰς αὐτοῦ ιδέας καὶ διὰ τὴν ἐνεργητικὴν αὐτοῦ δρασίαν ἐν Κερκλληνίᾳ καὶ Θεσσαλίᾳ. Μαρίνου Ἀντύπα. Ἡ ἀναγγελία τῆς δολοφονίας τοῦ προσφιλοῦς υποστηρικτοῦ τοῦ εὐράτου, ἐφαίνετο ἀπίστευτος, ἐνῶ ἐτρέφονεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ὡς ἔτι διάδοσις ἦ ὅτι τοὐλάχιστον δὲν ἔλαβε ἡ ὑπεροχὸς ἐκείνη μορφή ἀμέσως τὸν θάνατον. Πλὴν κακῇ μοίρᾳ τὸ πρῶτον τηλεγράφημα ἠκολούθησεν καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἀποσταλλόμενα πρὸς τὸ Λαϊκὸν Ἀνγνωστήριον, ὅπου δι' ἀκαματώδη ἐργασίαν ὁ Μαρτίνος Ἀντύπας εἶχεν ιδρύσει. Πλεῖστα τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλίας ἀπεσπύλουν ἐκ φίλων τοῦ δολοφονηθέντος πρὸς τοὺς ἐνταῦθα συγγενεῖς τῶν, καὶ ἡ ἀπαισία φήμη κατελάμβανεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἔδραμον. Τὸ γενικὸν πένθος ὅπου παρήγγαγεν ἡ ἀνέλπιστος εἰδήσις, δυσκόλως δύναται κανεὶς νὰ περιγράψῃ· ἀρῶν δὲν ἔμεινε πολίτης ὅστις νὰ μὴ φορηθῇ δακρύων καὶ διερωτῶν μετὰ συντετριμμένης καρδίας νὰ μᾶθῃ λεπτομερίαν περὶ τῆς δολοφονίας.

Τὸ γενικὸν ὅμως πένθος ἐξεδηλώθη κυρίως τὴν ἐπομένην. Ἡ Κυριακὴ ἀνέτειλε συννεφώδης καὶ μελαγχολικὴ, ἐνῶ ἀρχαῖοι ψεκασμοὶ, ἡμπόδιζον ἐνίοτε τὰς ἐν ὑπαίθρῳ συνκηροίσεις. Ἡ πόλις τοῦ Ἀργυροπολίου εἶχε λάβῃ πλέον πένθιμον ὄψιν. Αἱ μερίστειοι σημαῖαι τῶν σωματείων, ἡ ἀραιὰ εἰς ἐνδείξιν πένθους τοῦ μεγάλου κώδωνος τοῦ ὁρολογίου κρούσις, αἱ πυκναὶ συναθροίσεις τοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς μορφῆς τῶν ὁποίων κατεφαίνετο ἡ ἐκδήλωσις ψυχικοῦ κλονισμοῦ καὶ ἐχρόασετο ἡ πένθιμος εἰκὼν τῆς θλίψεως καὶ τῆς ἀπογνώσεως, προέδιδον τὴν ἄμετρον λύπην ἣν πάντες ἀσπασίτως ἡσθάνθησαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ ἐπὶ τῷ ἀγέλαστῳ τῆς αὐτοῦ δολοφονίας.

Περὶ τὴν 11ην τῆς πρωΐας ἐλήθη τὸ κάτωθι τηλε-

γράφημα ἐκ Βόλου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐγκρίτου συναδέλφου «Πανθεσσαλικῆς».

Λαϊκὸν Ἀνγνωστήριον—Ἀργυροπόλιον.

Ἰωάννης Κυριάκος, ἐπιστάτης Ἀρισταίδου
Μεταξὺ ἐδολοφόνησε πιστολίῳ νύκτωρ Μαρτίνον Ἀντύπαν. Λεπτομεριῶν στερούμεθα.

»Πανθεσσαλική».

Τὴν μεσημβρίαν ἀρίκετο εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀτιόπλοιο «Δελφίν» ὅπου ἔφερον ἐφημερίδας, αἵτινες αὐθαρῶς ἐγένοντο ἀνάγνωστοι. Σχεδὸν ὅλοι αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης διὰ μακρῶν ἀναγραφουσιν τὸ θλιβερόν γεγονός πληρῶς αἱ εἰδήσεις αὐτῶν φαίνονται ὅπως ἀντιπρακτικαὶ καὶ ἀπίθανοι, κατὰ φυσικὸν δὲ λόγον αἱ ἀληθέστεραι πληροφορίαι ἐν τῷ παρόντι, δεόν νὰ θεωρηθῶσι αἱ ἡμέτεραι ληφθεῖσαι ἐκ Βόλου καὶ Ἀθηνῶν καὶ ὅς ὁ Ἀντύπας ἐδολοφονήθη νύκτωρ ἐν τῷ δωματίῳ αὐτοῦ.

Ἡ ἐφημερίς «Ἀκρόπολις» ἀναγράφουσα τὸ ἀπείσιον γεγονός τῆς δολοφονίας προσθέτει :

«Τὸ ἀναγγέλλαν τὴν δολοφονίαν τηλεγραφ. ληφθὲν χθὲς περὶ τὴν 1 μ. μ. πρὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ξενοδοχείου «Ἐρμῆς» κ. Δημηκιοπούλου, ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ραφάκη 6η π. μ. Ξενοδοχ. «Ἐρμῆς».

Μαρτίνον Ἀντύπαν ἐδολοφόνησαν. Ἀπαντήσατε ἐάν Σκιαδρῆς εὐρίσκειται Ἀθήνας. Παναγῆς Σκιαδρῆς.

Ὁ θεὸς ὅμως τοῦ δολοφονηθέντος κ. Γ. Σκιαδρῆς εἶχεν ἀναχωρήσῃ χθὲς (9 Μαρτίου) διὰ τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήμα του καὶ δὲν ἐπρόφασεν οὕτω νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς θλιβερῆς εἰδήσεως.

Ὁ Μαρτίνος Ἀντύπας εἶνε γνωστοτάτη φυσιογνωμία ἐν Ἀθήναις. Μετὰ τὴν πελωρίαν ρεμπουμπλικάν του, τὴν λεοντώδη μορφήν του καὶ τὸ ἀνδρικώτατον παράστημά του, ἐτάραξε τοὺς Ἀθηναίους κύκλους τὸ πρῶτον κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, ὅτε ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου τῶν «Μυκηνῶν» ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας ἐμίλησε δαιμότατα καὶ ἀπρεκαλύπτως κατὰ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς δράσεως τοῦ Διαδόχου ἐν τῷ πολέμῳ, συστήσας εἰς τὸ πλῆθος ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἀρξαμένων τότε περὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ5.Φ4.0014.Υ1.0051

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ειρήνης διαπραγματεύσεων και την εξοικονόμηση του πολέμου μέχρις εσχάτων, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἔθνους. Ἡ ἐξουσία δὲν ἐπέλεξε νὰ θέσῃ ἐπ' αὐτοῦ χεῖρα εὐθὺς ἀμέσως τότε, ἐνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος μεταξύ τοῦ λαοῦ δι' ἀτυχήματα τοῦ πολέμου ἐρεθισμού. Μετὰ τινὰς ὥρας ἡμέρας συνελήφθη παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος καὶ δικασθεὶς καταδικάσθη εἰς φυλάκισιν τὴν ὁποίαν ἀπέτισεν ὁλόκληρον. Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν του ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πατρίδα του Κεφαλληνίαν ὅπου ἐξέδωκεν ἐφημερίδα ἐν Ἀργυροπόλει ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ «**Ἀναστασις**». Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του δὲ ὡς βουλευτοῦ κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐγκατεστάθη ὡς Διευθυντὴς τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων τοῦ θεοῦ τοῦ κ. Γ. Σκιαδαρέση, ἐγκατασταθέντος ἐν Ἑλλάδι ἐκ Ρουμανίας. Ἐκεῖ ὁ Ἀντύπας ἐξοικονόμησεν τὴν ὑπὲρ τῶν πασχουσῶν τάξεων εὐεργετικὴν ἐνέργειάν του καταπίσας καὶ τὸν θεὸν του ὅπως συγκατανεύσῃ εἰς τὴν πλήρη χειραφετίαν τῶν ἐν τῷ κτήματι του χωρικῶν. Αἱ ἐνεργεαὶ του ὅμως καὶ αἱ ἐπιτυχίαι αὐτοῦ ἐξηρέθισαν ἐναντίον του τινὰς ἐκ τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων τῆς Θεσσαλίας, οἵτινες παρέστησαν αὐτὸν εἰς τὰς Ἀρχὰς ὡς ὑποκινούντα ἐπικίνδυνον ἐρεθισμόν τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀγροτῶν κατὰ τὸν κυρίων των. Ὁ νομάρχης Λαρίσης ἔσπευσε νὰ τὸν καλέσῃ παρ' αὐτῷ καὶ τῷ ἀπηύθυνε αὐστηρὰς παρατηρήσεις. Ὁ Ἀντύπας τότε, πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ κύριος ὑποκινητὴς τῶν κατ' αὐτοῦ παραστάσεων ἦτο ὁ βουλευτὴς Ἀγροῦ καὶ γαιοκτημὼν ἐν Θεσσαλίᾳ κ. Ἀγαμ. Σλήμαν, ἔσπευσε εἰς Ἀθήνας, ὅπου συναντήσας αὐτὸν ἐν τῇ Πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, τὸν ἐρράπισεν. Ὁ Ἀντύπας εἰσῆλθον εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, ὅπου καταδικάσθη εἰς 15 ἡμερῶν φυλάκισιν. Ἡ ἀπολογία του κατὰ τὴν δίκην, δημοσιευθεῖσα ὁλόκληρος εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἀποκαλυφθέντα περὶ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῶν ἀγροτῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀποτελεσματικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀντύπου, διέθεσαν ἐνθουσιωδέστατα τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τὸ «**Ἄστυ**» μακρὸν λόγον ποιεῖται περὶ τῆς δολοφονίας. «**Ἡ λυπηροτάτη, λέγει, εἰδήσις ἐπαναφέρει καὶ πάλιν εἰς τὴν μνήμην μας ἐκ ἀπὸ τοῦς περιεργότερους τῆς ἐποχῆς μας τύπους, τὸν ἀγρίως δολοφονηθέντα Μακρίνον Ἀντύπην.**»

Ἡ θύελλα τοῦ 97 τὸν ἀνύψωσεν ἕνα ἀνήσυχον ἀπόγευμα εἰς ἐξώστην τῆς πλατείας Ὀρμενίας. Πλήθος πολὺ τὸν ἤκουε ραπίζοντα διὰ λόγου ἐγερτικοῦ τῆς αἰσθήσεως τῶν νεκρωθέντων τότε ἀπὸ τὸ δικητήριον τῆς συμφορᾶς Ἑλλήνων, Παῖος ἦτο; Ἡὼς ἐλέγετο; Ἄγνωστος ἦτο, καὶ ἐλέγετο ῥήτωρ! Σικανὴ φυσικὴ εἰς ὅλας τὰς ἐθνικὰς θυέλλας.

Τὸ πλῆθος τὸν ἐχειροκρότησε καὶ τὸν ἐπευφρόνησε. Ἦτο καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἐνῶ ὁ στρατὸς εἶχεν φθάσει εἰς τὰς Θερμοπύλας, ὅτι εἶχονεν καθῆκον ὅλοι σὺν γυναίξῃ καὶ τέκνοις νὰ ἐρημώσωμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐρμὴν τῆς ἀπελπίσεως. Ἀλλ' εἰς τὸν γέμιστρον τοῦ λόγου τοῦ ἐξέρυγεν μίαν φοῖσιν, ἡ ὁποία τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ δικητήριον. Ἐκεῖ ἀπολογούμενος ἀπεκλύσθη πῶτος ἦτο. Ἦτο ἕνας νέος Ἕλληνας, ἐξ ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἐγχαυλισμὸν εἰσέδωκε βαθυτέρα καὶ ἐπύκνωσε περισσότερον. Ὁδηγήθη εἰς τὰς φυλάκας, κατὰδικος πλέον, ἀλλὰ κριθεὶς ὡς ἄνομος. Τοῦτο τοῦ ἦτο ἀκατέκτον.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐξέθεσεν ὑποψηφιότητα

βουλευτοῦ. Οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι τὸν ἐπολέμησαν ἀγρίως. Ὁ Ἀντύπας εἰς τὴν προκήρυξίν του ἔγραψε. **Δὲν θέλω νὰ μὲ ψηφίσῃ κανεὶς ἂν δὲν εἴναι Σοσιαλιστὴς!** Φυσικῶς τῷ λόγῳ ἀπίστευε.

Ἦλθεν ἐντούτοις δεύτερος ἐπιλαχὼν. Ἦτο τελευταίος τῆς Νομικῆς. Δὲν εἶχεν μόνον ἰδέας. Εἰς τὸ Ἀργυστὸ-λι ἱδρυσε λαϊκὸν ἀνγκνωστήριον καὶ διδαστήριον.

Ἡ Ἐφαρμογὴ τῶν Ἰδεῶν του.

Τὸν ἐπαναβλέπομεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν ριπτόμενον μετὰ τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν μητέρα Γῆν, καὶ πάλιν χάριν τοῦ λαοῦ. Κληθεὶς ἀπὸ τὸν μεγάλον γαιοκτημόνα Σκιαδαρέσην, θεὸν του, ὡς διευθυντὴς τῶν κτημάτων του, ἤρπασε τὴν εὐκαιρίαν νὰ λύσῃ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα εἰς τὸν τύπον ἐκείνον ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν. Ἐκκεμε λοιπὸν τὰ πάντα διὰ τοὺς ἐκεῖ ἐργάτας. Τοὺς ἐδίδασκεν, ἐφρόντιζε νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια των, παρὰ τὸ συμφέρον τοῦ γαιοκτημόνου. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόδιδεν τὸν γαιοκτημόνα. Ὁ κύριος τοῦ κτήματος ὁ θεὸς του Σκιαδαρέσης, εἶνε κατ' εὐτυχίαν σύμπτωσιν. . . . σοσιαλιστὴς καὶ αὐτός!

Ὁ πτωχὸς Εὐαγγελιστὴς.

Ἡ ἐποχὴ μας δὲν εἶνε καθόλου θαυμασία. Οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι μετὰ εἰς χιλιάδας μὴ λευκῶν εἶνε τότεν δυσσεύρετοι, ὥστε νὰ τοὺς παρατηροῦμεν μετὰ περιέργειαν ὅταν περνοῦν.

Καὶ αὐτὸς ὁ δολοφονηθεὶς πτωχὸς κοινωνικὸς εὐαγγελιστὴς, ὁ Ἀντύπας, ὁ μὴ θέλων τίποτε διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ πολλὰ διὰ τοὺς ἄλλους, ὁ πρόθυμος νὰ σὰς φιλήσῃ ὅταν τοῦ προσπατεύετε τὰς ἰδέας, ἀλλὰ νὰ σὰς ὑβρίζῃ ὅταν ταλμῇτε νὰ τοῦ προσπατεύητε τὸ συμφέρον, αὐτὸς ὁ ἀλτρουνιστὴς καὶ ὁ τίμιος, ἦτο βέβαια ἕνας ἐκ τῶν ἐλλήνων, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Διογένης σήμερον θὰ ἤναπτε λύχνον!

Ἡ συγκίνησις τῶν Κεφαλληνίων.

Ἀμα ὡς ἐλήφθησαν τὰ ἐν λόγῳ τηλεγραφήματα καὶ διεδόθη ἡ εἰδήσις τῆς δολοφονίας ἐνταῦθα, μεγάλη συγκίνησις κατέλαβεν τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κεφαλλήνας οἱ ὅποιοι ἰδιαίτερος ἐξέτιμων καὶ ἡγάπων τὸν Μ. Ἀντύπαν. Ὅλοι δὲ μέχρι βαθείας νυκτὸς ἔσπευδον νὰ ζητήσωσι τηλεγραφικῶς νεωτέρας πληροφορίας.»

Ὁ Λαὸς εἰς τὸ Ἀνγκνωστήριον.—Κοσμοπλημμύρα,—οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι—τὸ πένθος

Μένθημα προσκλητήρια ἐκάλουν τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Ἀνγκνωστηρίου ἢ «Ἰσότης». Περὶ τὴν Γῆν δὲ τῆς ἐσπέρως κοσμοπλημμύρα ἀληθῶς κατέλαβε τὸ Λαϊκὸν κατὰστημα. Φίλοι τοῦ δολοφονηθέντος ἐκ τῶν ἐξοχῶν ἄμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θλιβεροῦ γεγονότος κατήλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐνωθέντες μετὰ τοῦ περιλύπου πλῆθους περιεκύκλουν τὸ μνηρωτικὸν τοῦτο ἱδρυμα ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποίου ἐκυράτιζε μεσίστιος ἡ ἐρυθρὰ Σοσιαλιστικὴ σημαία.

Τὸ πλῆθος ἐν ἀκρατῇ συγκινήσει ἀντίκρουε τὴν συμπαθὴ καὶ ἐπιβάλλουσαν μορφήν τοῦ διδασκάλου τοῦ οὐχὲ πλέον ἐν τῷ πνεύματι ἑλλ. ἐν τῇ ἐκκλ. αὐτοῦ, ἥτις ἐ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΝΟΥΣΙΟ ΛΗΞΟΤΕΙΟΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΝ

κρέματο πρὸ τῆς ἐδῶς καὶ προχείρου βήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου, ἐνῶ μετὰ τῆς εἰκόνης τοῦ ἀειμνήστου Ἱερέως μας **Δορέζα**, τοῦ ἐξ Ἰσού προστολοῦς εἰς τὸ πλῆθος, τῶν ἡρώων τοῦ 21 κ.λ. ἀπετέλει **Πλίνθεον**, μικρῶν. Σκιαγραφήσας τὸν Μ. Ἀντύπαν, ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀνδρός καὶ ἐξῆρε τὴν μορφωτικὴν του ἐργασίαν ὁ **Ν. Μαζαράκης** τελειόφοιτος τῆς Φιλολογικῆς εἰτα δὲ ὁ δικηγόρος **Ν. Αὐγκούρης** τονίσας τὴν ἀνάγκην τοιούτων σωρατείων καὶ συμβουλευσας τοὺς ἀκροατὰς ὅπως ἀγρυπνοὶ παρακολουθήσωσι τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων καὶ συντελέσωσιν καὶ οὗτοι πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἡθικοῦ αὐτουργοῦ τοῦ ἐγκλήματος. Εἶχεν ἤδη σημεῖναι καὶ ἡ 9η καὶ τὸ πλῆθος ἀπήρχετο τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐν συγκινήσει.

ΤΟ ΟΥΜΑ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ.

Τὸ νὰ συμπάσχη κάνεις μετὰ τῶν ἀποκλήρων τῆς κοινωνίας καὶ νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης αὐτῶν, ἰδοὺ τὸ ὄνειρον πάσης εὐγενούς καὶ γενναίας καρδίας. Πᾶς πόθος πρὸς βελτιώσιν τῆς κοινωνίας, ἰδοὺ τί ἐστὶ Σοσιαλισμός, κατὰ Προυδῶν.

ὑπὸ τοῦ φλογεροῦ τούτου αἰσθήματος, τῆς βελτιώσεως τῶν ἀθλίων ὄρων, ὅφ' ἃς ζῶσιν τὰ οὔματα τῆς πενίας καὶ ἀμαθείας, διαπνεόμενοι οἱ μέγιστοι τῶν ἀνδρῶν, ἐπεσαν οὔματα τῆς ἐαυτῶν ιδέας κατὰ τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν, ἐνῶ ἡ Ἱστορία παρέλαβε τὰ οὔματα αὐτῶν ἀγαλλουμένη καὶ χροστοῖς γραμμασιν ἀνέγραψεν ἐν ταῖς δέλτοις αὐτῆς.

Τοιοῦτον τι τέλος ἔλαβε καὶ ὁ ἀκαμάτος ἐργάτης, ὁ ἐνδελεχῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπώσεως τῶν κοινωνικῶν θυμάτων, ὁ διαπρήστιος κήρυξ τῶν ζωντανῶν ἀληθειῶν καὶ μεγάλυμος ὄντως, συμπολίτης ἡμῶν, **Μαρίνος Ἀντύπας**.

Ὁ Ἀντύπας ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας ἀπέδειξεν εὐαίωνα τεκμήρια τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ πυρός καὶ τοῦ ὑπερανθρώπου ἀλτροῦτισμοῦ του, χάριν τοῦ ὁποίου περιεφρόνει τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ ἐτάσσετο εἰς τὴν πρώτην πάντοτε γραμμὴν, ἐν τῷ κρατερῷ αὐτοῦ ἀγῶνι. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐπέσεν! Ἐπέσεν ἐνδόξως, ἀναβὰς τὸν νέον Γολγοθᾶ! Ἐπέσεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῶν δυστήνων γεωργῶν τῆς Θεσσαλίας, τῶν εἰλώτων ὀλίγων προνομιοῦχων θνητῶν, τῶν τιμαριούχων τῆς Θεσσαλίας! Ἐπέσεν 35 μόλις ἐτῶν! Ἐθαύμβευσεν ὅμως ἡ Ἰδέα ἥτις πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀντύπα ὑπελάνθανε, νῦν δὲ κατίστη ἐναργής. Ἐπέσεν, πρῶτον οὖν τῶν ζωντανῶν ιδεῶν τοῦ Κοινωνισμοῦ, ἐν Ἑλλάδι, ἐνῶ ἀρκετὸν σπῆρον ἔχει σπείρει.

Ἡ ἀραοπέζοντα εὐγλωττία του, τὸ ἐπιβάλλον παραστηματικὸν καὶ τὸ ἀδρὸν τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, ἡ προθυμία του εἰς τὸ νὰ τρέχῃ ἀρωγὰς τῶν δυστυχῶν, ἠθικῶς τε καὶ ὀικικῶς, παρέσχον εἰς αὐτὸν ἀρκετοὺς ὁπαδούς ἢ μᾶλλον ζήλωτας.

Ἄς ἐλπίσωμεν δ' ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὰς ιδέας καὶ

τὴν μνήμην τοῦ μάρτυρος, θέλουσιν ἐμπνεύσει εἰς ἡμᾶς τὸ θάρρος, ἵνα συνεχίσωμεν, καὶ ὅσον δυνάμεθα, τὴν ἀνθρωπιστικὴν τοῦ Ἀντύπα ἐργασίαν, διὰ τῆς διατηρήσεως τῶν μορφωτικῶν κέντρων ἅτινα ὁ δολοφονηθεὶς συνέστησεν, εἰς τὰ ὅποια προσερχόμενος ὁ λαὸς θ' ἀποκτᾷ ὠφελίμους γνώσεις καὶ τὰς βάσεις ἡθικοῦ βίου.

Διοτι μόνον διὰ τῆς συντηρήσεως καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοιούτων λαϊκῶν κέντρων, ἅτιν' ἀφθονοῦσιν εἰς τὰς πόλεις τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης καὶ τῆς Βουλγαρίας ἀκόμη, δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ διαπαιδαγωγήσις τοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας προῖν θὰ εἴνε ἡ ἐπίγνωσις τοῦ μεγέθους καὶ τῆς σημασίας τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ ἀξίων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἢ κατάρτις τῶν αἰσχυρῶν μέσων δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ βελτίωσις ἐν γένει τῆς ζωερῆς ταύτης καταστάσεως, ὅφ' ἔν διαγομεν.

Καθ' εἰς, εὐγενῶν αἰσθημάτων ἄνθρωπος, καθῆκεν ἔχει νὰ προσέρχηται εὐχαρίστως εἰς τὰ μορφωτικὰ ταῦτα ἰδρύματα καὶ νὰ μεταδίδῃ ἀπὸ βήματος ἐκείνων τὰς ποικίλας γνώσεις του εἰς τοὺς ἀδελφούς του ἐκεῖνους, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ πολλαπλαῖ ἀσχολίαι δὲν ἐπιτρέπουσιν νὰ ἐπιδίδωνται εἰς μελέτας. Καὶ ἄς μὴ δειλιάσῃ, τὸ παράπαν, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι, ὅπου ὁ ἄνθρωπος εἶνε θυσιζόμενος εἰς τὸν ὅρον τῆς ἀμαθείας, ὅπου ἡ γυνὴ πωλεῖ τὴν τιμὴν, τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς ἀντὶ τεμαχίου ξηροῦ ἄρτου, τὸ δὲ παιδίον διὰ τὰς ἀθλίας περιστάσεις ὅφ' ἃς ἔτυχε νὰ γεννηθῇ, καθίσταται κοινωνικὸς ἀπόκληρος, αἱ τοιαῦται διελέξεις ἀφ' οἰουδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται, θὰ εἶνε θεάρεστοι καὶ σωτήρια.

Αὕτη, φρονῶ, ἡ ἐργασία θὰ παρέχῃ τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίαν εἰς τὴν ὑπέροχον ψυχὴν, τοῦ ἀκαμάτου ἐργάτου τῆς Προόδου, τοῦ προστολοῦς **Μαρίνου Ἀντύπα**, τοῦ ὁποίου τὴν πορείαν τῆς πολυτίμου διὰ τοὺς πολλοὺς δράσεως, μιὰρὰ χεῖρ δολοφόνου ἐπέπρωτο τόσον πρωίμως ν' ἀνακόψῃ.

Σ. Φ. . .

ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Ὁ Λαὸς εἰς τὸ Λαϊκὸν Ἀναγνωστηρίον.

Τὸ ψήφισμα.

Τὴν Δευτέραν περὶ τὴν 9ην τῆς πρωίας ἐλήρθη ἐκ Βόλου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

ΒΟΛΟΣ 11 Μαρτίου ὥρα 12η μ. μ.

Κηδεῖα ἔγινεν σήμερον πρώτην μεταμεσημβρινὴν εἰς Λάρισσαν. Ἀπαιτήται τῶν χωρικῶν ἐνταφιάζεται Λασποχώριον. **ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΚΑΘΑΡΑ**, τραῦμα-τα δύο δικάνου ὁπισθεν, δολοφόνος **ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣ** προτήχθη Λάρισα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

« Πανθεσσαλική. »

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐτυπώθη ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι τῆς «*Ἀναστάσεως*».

Ἡ «*Ἀκρόπολις*» τῆς 11ης Μαρτίου ἐδημοσίευσεν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα περιέχον πλείστας λεπτομερείας περὶ τῆς δολοφονίας.

Τὴν περελθοῦσαν Τετάρτην ὁ Ἀντύπας εὐρίσκατο εἰς Λάρισσαν χάριν τῆς τρις μέχρι τοῦδε ἀναβληθείσης δικῆς τοῦ μετὰ τὸν Νομάρχην κ. Νιώτην. Τὴν πέμπτην ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἐφθάσεν τὴν νύκτα εἰς Πυργετὸν, τὸ ἕτερον τῶν δύο ἐν τῷ κτήματι χωρίων. Εἰς τὰς 11 τὴν νύκτα ἐφανεύθη ὑπὸ τοῦ Κυριακοῦ κατ'οικουόντος εἰς τὸ κάτω πάτωμα τῆς οἰκίας, τοῦ Ἀντύπα διαμένοντος εἰς τὸ ἄνω.

Ἐξ ἄλλου ὅμως εἶνε γνωρίζοντες ὅτι ὁ μακαρίτης Μαχρίνος Ἀντύπας, εὐρισκόμενος ἐνταῦθα πρὸ 20 ἡμερῶν ἔλαβεν ἀνωνύμους ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς. Δι' αὐτῶν ἠπειλείτο μετὰ δολοφονίαν ἐὰν ἐτόλμα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ κτήμα. Ὁμοίως ἔλαβεν καὶ ὁ θεὸς του κ. Σκιαδαρέσης. Ἡδὲ κειροῦ δὲ εἶχον ἀπειληθῇ πάλιν ἀμφότεροι καὶ διὰ τοῦτο ὁ κ. Σκιαδαρέσης ἐπκυσεν πλέον νὰ μεταβιῇ εἰς τὸ κτήμα του. Προχθὲς δὲ ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν, ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ μόνον μέχρι Βόλου ὅπου θὰ ἐκάλῃ τὸν ἀνεψιὸν του πρὸς συνάντησιν.

Ὁ φονεὺς Κυριακοῦ, τύραννος τῶν χωρικῶν.

Ὁ Ἀντύπας ἐνταῦθα ἐξεργάζετο δορυτάτα κατὰ τοῦ Κυριακοῦ. Παρίστανεν αὐτὸν ὡς φοβερὸν καταπιεστὴν τῶν χωρικῶν, ὡς ἀντιδρῶντα σατανικώτατα εἰς πᾶσαν ὑπὲρ τῶν χωρικῶν ἐνεργεσίαν του, καὶ ὡς πολλάκις ἀπειλήσαντα αὐτὸν πρὸς ἄλλους. Ὅτε πρὸ 8 μηνῶν ἀνέλαβεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ κτήματος ἀπήτησεν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ θεοῦ του τὴν ἐκδιώξιν τοῦ Κυριακοῦ ἐκεῖθεν, συνεπεῖς ζωηροτάτων δικυμωρῶν τῶν χωρικῶν κατ' αὐτοῦ. Ὁ θεὸς του ἔμεινεν σύμφωνος ἄλλ' ὁ συνδιοκτῆτης κ. Ἀρ. Μεταξῆς δὲν συνέφωνησεν εἰς τοῦτο. Τὸ κτήμα αὐτὸ, 300 γιλ. στρεμμάτων ἡγορεύθη ἀντὶ 1 ἑκατομμ. καὶ 600 γιλ. δραχ. Τὸ 1/4 τὸ ἡγόρασεν ὁ κ. Σκιαδαρέσης καὶ τὸ ὑπόλοιπον ὁ κ. Μεταξῆς. Ὁ Κυριακοῦ ἦτο ἐπιστάτης ἀπὸ ἐτῶν. Ὁ Ἀντύπας τὸν παρίστανε καὶ ὡς καταχραστὴν εἰς βάρος τῶν κυρίων τοῦ κτήματος. Ὁ Κυριακοῦς ἔμαθε τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἀντύπα κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κάμνῃ ὅτι ἤθελεν, εὐρισκόμενος καὶ τοῦ Ἀντύπα εἰς τὸ κτήμα καὶ σθεναρώτατα ὑποστηρίζοντος πάντοτε τὰ δίκαια τῶν χωρικῶν, ἔπνευ μένος κατ' αὐτοῦ. Ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἡ θλίψις τῶν ἐνταῦθα Κερκλληνῶν εἶνε μέγας. Οἱ συμπατριῶται του ἔχουν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ὁ Κυριακοῦς ὠδήγη ὑπ' ἄλλων ἐνδιωκερομένων, εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ ὅτι ἡ ἀγγελθεῖσα συμπλοκή μετὰ τὸν Ἀντύπαν ἦτο παρεσκευασμένη. Διὰ τοῦτο συσκέπτονται νὰ διαμικρυνθῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως διεξέλθῃ αὐστηρῶς καὶ ἀνεπηρέαστως αἱ ἀνακρίσεις.

Περὶ τὴν Τὴν ἐσπερινὴν ὁ λαὸς συνήλθεν εἰς τὸ Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον ὅπου ὠμίλησεν ὁ Νικόλαος Μαζαράκης. Συνετάχθη ψήφισμα καὶ ἐξελεγεῖ τετραμελὲς ἐπιτροπὴ ἥτις κατέθηκε τοῦτο εἰς τὴν Νομαρχικὴν Κερκλλη. ὅπως διαβιβασθῇ διὰ ταύτης εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀπέστειλε τηλεγραφικῶς τοῦτο πρὸς τὰς Ἀθηναίους ἐφημερίδας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτευσεως κλ.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἰσότης» καὶ ὁ Λαὸς Ἀργστολίου συνελθόντες ἐκτάκτως ἐν τῇ αἵθουσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀναγγελίᾳ τῆς στυγεραῆς δολοφονίας τοῦ Προστάτου τῶν Ἑργατικῶν τάξεων Μαχρίνου Ἀντύπα ψήφισαι.

1ον) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰογένειαν τοῦ δολοφονηθέντος ὡς καὶ πρὸς θεοὺν αὐτοῦ κ. Γεωργίου Σκιαδαρέσην.

2ον) Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ σωματείου ἐπὶ 30 ἡμέρας πρὸς ἐνδειξὴν βαθυτάτου πένθους.

3ον) Νὰ παρακληθῇ διὰ τοῦ κ. Νομαρχοῦ Κερκλληνίας ἡ Σεβαστὴ Ἑλληνικὴ Βουλὴ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σεδ. Ὑπουργεῖον ὅπως ἐν ὀνόματι αὐτῆς ταύτης τῆς Δικαιοσύνης διατάξωσιν αὐστηρὰς ἀνακρίσεις καὶ καταδιωχθῶσιν ἀμιλείτως οἱ ἐνεγόμενοι εἰς τὴν δολοφονίαν, ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν ᾖσιν οὗτοι.

4ον) Νὰ παρακληθῶσιν ἅπαντες οἱ βουλευταὶ Κερκλληνίας καὶ οἱ ἀξιότιμοι κύριοι Ἐξέλλης ἀρχηγὸς ἀντιπολιτευσεως, Εὐδωκῆς βουλευτὴς Πατρῶν, Πάσις Ποταμιανὸς καὶ Ἀντώνιος Μομφερῆκος καὶ Ἀνδρέας Φαρδοῦλης Πρόεδρος ἐργατικῶν Σωματείων ὅπως ὑψώσωσι φωνὴν πρὸς ἀμεροληπτον ἀπανομήν τῆς δικαιοσύνης.

5ον) Νὰ παρακληθῶσι εἰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ σύλλογοι τῶν Κερκλληνῶν, ὅπως ἐξασκήσωσι πᾶσαν νόμιμον ἐπιρροὴν καὶ ἐκκνοποιήθῃ ἡ Πατρίς αὐτῶν διὰ τὸ ἀτίμως χυθὲν αἷμα ἐκλεκτοῦ συμπολίτου.

6ον) Νὰ παρακληθῶσιν αἱ Ἐφημερίδες: Ἀθηνῶν, Ἀκρόπολις, Ἀστὺ, Ἐσπερινή, Πάικοι, Σκρίπ, Ἐμπρός, Πατρίς, Ἀστραπὴ, Κρόνος, Ἀλήθεια, Πατρῶν Νέος Αἰὼν, Πύργου Πατριωμένα, Βόλου Ἡνωσοσαλικὴ καὶ Ἀργστολίου Ζιζάνιον καὶ Ἐλευθέρα Γνώμη ὅπως δημοσιεύσωσι τὸ παρὸν ψήφισμα καὶ ὑψώσωσι φωνὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικωκυθέντος Πρώτου Ἑλλήνος Σοσιαλιστοῦ, Μαχρίνου Ἀντύπα.

7ον) Ἀποδεικνύουσιν διὰ καύσεως τοῦ φύλλου δημοσίᾳ τὴν ἐφημερίδα «Νέον Ἀστὺ» δι' ἕνα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1891 φύλλῳ αὐτῆς ἀκρίτως καὶ ἀνευλαβῶς περὶ τοῦ Μαχρίνου Ἀντύπα ἀνέγραψε καὶ ἂν οὐδὲν νεκρὸν ἐσεβάσθη.

8ον) Ἴνα οἱ συνελθόντες μεταβῶσιν ἐν σώματι παρὰ τῷ κ. Νομάρχῃ Κερκλληνίας καὶ παρακλέσωσι τοῦτον ὅπως τηλεγραφικῶς διαβιβάσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀργστολίῳ τῇ 12 Μαρτίου 1907.

Ἡ ἐκλεγείσα ἐπιτροπὴ

Σ. Ἀρσένης—Ε. Μοσχόπουλος—Ν. Μαζαράκης—
Σ. Φραντζέσκου (Τ. Σ.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΛΑΡΙΣΑ, 10 Μαρτίου.—Ὁ νεκρὸς τοῦ χθὲς ἐν Πυργετῷ φονευθέντος ὑπὸ τοῦ Κυριακοῦ σοσιαλιστοῦ Μαχρίνου Ἀντύπα μεταφέρθη ταύτην τὴν στιγμὴν, 9 μ. μ., ἐνταῦθα εἰς τὰ ξενοδοχεῖον Μουστάχα, ὅπου πληθὺς ἀπείρον συρρέει.

Λάρισα, 11 Μαρτίου. — Ἡ κηδεὶα τοῦ ἀγρίως ἐν Πυργετῷ δολοφονηθέντος προχθὲς Μαρίνου Ἀντύπα ἐγένετο σήμερον τὸ ἀπόγευμα μεγαλοπρεπεστάτη καὶ ἐπιβάλλουσα παρακολουθοῦσης ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας τῆς Λαρίσης. Ἡ νεκρική πομπή, προηγουμένης τῆς φιλαρμονικῆς, διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν κατέληξεν εἰς τὴν Μητροπόλιν, ὅπου ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία σεμνοπρεπεστάτα. Πρῶτος ὁμίλησεν ὁ κ. Καραπαναγιώτης ἱατρός, μετ' αὐτὸν ὁ κ. Ἀδαμάντιος Νικολαΐδης δημοσιεγράφος, ὁ κ. Λαζόπουλος δικηγόρος καὶ ὁ τηλεγραφεὶτής κ. Τζανᾶτος, καταθέσας στέφανον ἐκ μέρους τῶν ἐνταῦθα Κεφαλλήνων. Τὰ πλήθη διαρκῶς ἐδάκρυον ἐκ τῆς συγκινήσεως. Μετὰ ταῦτα ὁ νεκρὸς μετεφέρθη εἰς Λατποχώριον, ὅπου θὰ ταφῇ αὐριον, κατ' ἀπαίτησιν τῶν χωρικῶν. Ἐκ τῆς αὐτοψίας τῆς γενομένης ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ δεύτερον τραῦμα κατηνέχθη, ἐκ τῶν ὀπισθεν. Ὁ δολοφόνος μετεφέρθη ἀποψὲ ἐνταῦθα ἐν συνοδίᾳ.

Ὁ Ἀντύπας ἐπέζησεν μίαν ὥραν κ' ἐξέπνευσε προφέρον τὰς λέξεις «Ἰσότης, ἀδελφότης, ἐλευθερία.» Ὁ δολοφόνος ἐπρόφρατε νὰ ἐγκλεισθῇ εἰς τὸ δωμάτιόν του, καὶ οὕτως ἐτώθη ἐκ τῶν περικυκλωτῶν τῶν τὴν οἰκίαν χωρικῶν, οἵτινες ἐλάτρευον τὸν Ἀντύπαν.

Οἱ χωρικοὶ εἶνε ἀπορασιζμένοι νὰ ἐγείρῳσιν Ἀνδριάντα ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ δολοφονηθέντος. Ὁ Ἀντύπας ἐπρόκειτο νὰ ἰδρύτῃ ἐν Λαρίσῃ σοσιαλιστικὸν σύλλογον, εὐρὼν πρόθυμα πολλὰ σημαίνοντα πρόσωπα.

Τηλεγράφημα τοῦ Συλλόγου τῶν Φιλελευθέρων Βόλου.

Περὶ τὴν 9ην πρωΐνῃ τῆς Τρίτης ἐλήφθη ἐκ Βόλου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, ὅπερ ἐτυπώθη εἰς ἑκτακτον παράρτημα τῆς «Ἀναστάσεως.»

ΒΟΛΟΣ 12)25 Μαρτίου ὥρα 6 10' μ. μ.

ΛΑΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ—ΑΡΧΟΣΤΟΛΙΟΝ.

Σύλλογος Φιλελευθέρων Βόλου θρηνεῖ ἀπαρηγόρητος πολῦτιμον σύντροφον καὶ μεγαλοδεάτην ΜΑΡΙΝΟΝ ΑΝΤΥΠΑΝ δολοφονηθέντα, διότι συνηγόρη εὐδοκίμως ὑπὲρ τῶν παραγκωνιζομένων δικαιομάτων Κεφαλλήνων καὶ ἐργάτου. Θεσταλὶκὸς λαὸς ἀπώλεσεν πρῶτον πρεσβύτερον καὶ ἀφιλοκερδῆ φίλον. Ἐννοούμενος μετ' ὑμῶν ἐν τῷ κοινῷ πένθει, ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν πιστεύετε ὅτι ἐκλάσσηται ΜΑΡΙΝΟΝ Λας, ὅπως

τὸν κλαίει ἡ γεννήτασα αὐτὸν πατρίς Κεφαλληνία, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σκηνώματος ἃς εὐλογῇ καὶ ἃς ἐνισχύῃ τὸ ἱερὸν ἔργον οὐτινος ὑπῆρξεν ὁ ἐνλουτιωδέστερος ἐργάτης ἐπὶ τῆς γῆς καὶ χάριν τοῦ ὁποῦ ἐστ' ἐρήθη τῆς πολυτίμου ζωῆς του.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ι. Χρυσοβελώνης, Μουσούρης, Κιαδῆμος Ἀγγελίδης, Δ. Κουκιάδης, Κ. Μπαλαφούτης.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΕΤΟΥ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ ΤΟ «ΣΚΡΙΠ».

Ἡ μὴ ταχεῖα θεραπεία καὶ ἐπ' ἀνθρώπις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος ἐν Πυργετῷ, διὰ τὴν ὅλως παράνομον κατάργησιν τῆς κεκτημένης ἀκινήτου περιουσίας καὶ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ὑρισταμένης Κοινότητος τοῦ εἰρημένου χωρίου Πυργετοῦ ἐπέφερε δυσάρεστα ἀποτελέσματα καὶ θὰ ἐπέλθωσι μείζονα τούτων, ἐάν ἡ Κυβέρνησις δὲν σπεύτῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ προσηνόμενον τῇ Κοινότητι ἀδίκον καὶ δὲν τερματίσῃ τὴν ὅλως ἐκρυθμὸν δημιουργηθεῖσαν ἐκεῖ κατὰστασιν, τείνουσαν εἰς τελείαν κατατροπὴν τοῦ χωρίου καὶ εἰς τὸν ἐκπατρισμὸν ἀπάντων τῶν κατοίκων του, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην λαμβάνουσι χώραν ἐριδίας καὶ διαπληκτικμοὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου καὶ τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἀγροφυλάκων τῶν ἰδιοκτητῶν Ἀρισ. Μεταξὺ καὶ Σκιαδαρέση, οἵτινες θέλουν νὰ ἐξαπληκτώσιν ὅλως βίαια καὶ παράνομα μέσα ἐπ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ἡ δικαιοσύνη ὀφείλει ν' ἐνέρῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικῆς ταύτης πράξεως, καθόσον, τύχη ἀγαθῇ, ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Λαρίσης ὑπηρετοῦσι δικασταὶ δραστηρικῶτατοι, ἱκανώτατοι, ἐμπειρότατοι καὶ ἀμερόληπτοι, οἵτινες ἀνύψωσαν τὴν δικαιοσύνην καὶ περιώριταν διὰ τῆς ταχείας καὶ δικαίας καταδιώξεως καὶ τιμωρίας τῶν ἐνόχων τὸ ἀδίκημα.

Σ. Α. Τὸ μόνον σωτήριον μεσον ὅπερ καὶ ἡμεῖς προσδοκῶμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Εἶνε λίαν δικαιοδοτήτων ἡ ἀνέναντι τῶν Κεφαλλήνων διὰ τὴν συγγενὴ δολοφονίαν τῶν οἰκιστῶν
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Θύμα έπεσε όχι μόνον ένας συμπατριώτης των τόσον συμπαθής και αγαπητός, αλλά και έν μέλος πολύτιμον τής κοινωνίας, μία ψυχή κατ' έξοχήν φιλελευθέρα και αλτρουϊστική και μία καρδιά γενναία και είλικρινής, πονούσα τήν λαϊκήν δυστυχίαν παραδεδομένη είς τήν ιδέαν τής ήθικης και υλικής ανυψώσεως του ανθρώπου του λαού, του εργάτου, του αγρότου, αυτών των άγνωστών χριστιανικών ιδεών του, τας όποιās ό 'Αντύπας, ή όρμητική αυτή ή πλημμυρούσα από φώς και ζωήν και νεύρα φύσις, είχε τό θάρρος να θέσθ είς εφαρμογήν έν τή διευθύνσει του μεγάλου κτήματος του θείου του, έπεσε θύμα, αλλά και μάρτυς και ήρωας ό ανάνδρως δολοφονηθείς Κεφαλλην.

Η Δικαιοσύνη βεβαίως θά πράξη τό καθήκον της, ουδέ θά σταματήσει είς τόν δρόμον της, εάν αίρνης εύρεθή πρό στοιχείων καθιστώντων περισσότερον άποτρόπαιον τήν άγρίαν δολοφονίαν.

«Σκρίπ» 12ης Μαρτίου 1907.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΥΠΑ.

Έκείνο τό όποιον προείδομεν άποδεικνύεται αληθές. Έκ των λεπτομερειών τας όποιās δημοσιεύουσιν αί έφημερίδες, προκύπτει ότι ό 'Αντύπας έδολοφονήθη και ότι τήν δολοφονίαν δεν διέπραξεν οίκοθεν ό Κυριακός. Έλπίζομεν ότι ή δικαστική αρχή θέλει αποκαλύψει τήν αλήθειαν και θέλει τιμωρήσει μετά του δράστου και τους ήθδικούς αυτού συνεργούς, άρ ου άλλωστε είναι γνωστόν, ότι υπάρχουν πρόσωπα, άτινα δεν έβλεπον με καλόν όμμα τας προς τους χωρικούς τής Θεσσαλίας παραχωρήσεις του 'Αντύπα και τήν έν γένει ύπέρ των ελλώτων τούτων ενέργειαν αυτού.

(Έφημ. 'Αστραπή 12 Μαρτ.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΝΑΓΓΕΛΟΥ ΦΑΡΔΟΥΛΗ

Προέδρου των εργατικών σωματείων

'Αθηνών, Πειραιώς.

Πρός τήν

Επιτροπήν του Λαϊκού 'Αναγνώστηριου—'Αργιστολίον

Πειραιώς 14)27 Μαρτίου 1907.

'Απαντών ύμέτερον τηλεγράφημα παρακαλώ βεβαι-

ώσατε μέλη «'Ισότητος» και λαόν 'Αργιστολίου ότι ενεργώ δέοντα εργατικώ σωματείω Πειραιώς ύπό προεδρείαν μου. Κυριακήν τελευσει μνημότυνον ύπέρ άγρίως δολοφονηθέντος προμάχου εργατικών ελευθεριών ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ.

'Ανάγνωρος Φαρδούλης.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ του είς Περαιάτα παραρτήματος του Λαϊκού 'Αναγνώστηριου.

Ένεκεν τής στυγεράς δολοφονίας του προμάχου των Λαϊκών ελευθεριών και ιδρυτού του «Λαϊκού 'Αναγνώστηριου 'Αργιστολίου» ανεβλήθησαν τά εγκαίνια του είς Περαιάτα τής Δειβαθοῦς τμήματος του Λαϊκού 'Αναγνώστηριου, άτινα θέλουνσι τελεσθ ή μετά ένα μήνα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Κυριακήν, περί τήν 10 και 1)2 τής πρωΐας, τελείται ύπό του Λαϊκού 'Αναγνώστηριου «ή 'Ισότης» μνημόσυνον έν τῷ 'Ι. Ναῶ τής Ρ. Θ. Σισιωτίσεως, ύπέρ αναπαύσεως τής ψυχής του έν Πυργετῷ τής Θεσσαλίας ανάνδρως δολοφονηθέντος ιδρυτού του «Λαϊκού 'Αναγνώστηριου», ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ.

Τό άτμόπλοιον «Κεφαλληνία» έπροτεφέρθη όπως μεταφέρει εκ Ληξουρίου τους επιθυμούντας να παρευρεθώσιν είς τό Μνημόσυνον, μετά τό πέρας του όποιου τό αυτό άτμόπλοιον θέλει μεταφέρει αυτούς είς Ληξούριον.

Ένεκεν πληώρας ὕλης ήναγκάστημεν να παραλείψωμεν τήν δημοσίευσιν βιογραφικών τινων σημειώσεων του πολυκλαύστου Μαρίνου 'Αντύπα και πλείστων τηλεγραφημάτων άτινα εκ διαφόρων επαρχιών απέστάλλυσαν, καθώς και των δύο τελευταίων άρθρων του δολοφονηθέντος άτινα έδημοσιεύθησαν έν τῇ έφημερίδι «Πανθεσσαλική» του Βόλου.

Τη πόρε «Η ΕΡΜΗΣ» Θ. ΜΑΝΤΖΑΡΗ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ